

- b) uppsägningen genomfördes på grundval av en neutral bestämmelse i den nationella lagstiftningen,
- c) den uppsägning som det rör sig om i det aktuella fallet enligt de nationella bestämmelserna inte omfattas av några kriterier eller någon skyldighet att göra en bedömning med avseende på samtliga personer som kan komma att beröras av uppsägningen och det inte heller föreligger någon skyldighet att motivera uppsägningen av den aktuella personen?
2. Ska artikel 1[4].1 c i direktiv 2006/54 och artikel 3.1 c i direktiv 2000/78 jämförda med artiklarna 30, 47 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de tillåter en nationell åtgärd enligt artikel 157.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 21 i lagen om skydd mot diskriminering (Zakon za zashtita ot diskriminatsia), jämförda med artikel 106.1 led 2 i tjänstemannalagen (Zakon za darzhavnia sluzhitel), om de sistnämnda bestämmelserna inte uttryckligen föreskriver att skyldigheten att göra ett urval eller dessa kriterier ska utgöra en del av rätten till uppsägning för ett sådant fall av uppsägning som anges i den första tolkningsfrågan, dvs. där en tjänsteman sägs upp från en offentlig anställning (som avslutas till följd av en indragning av antalet likvärdiga tjänster, som innehas av både män och kvinnor), och att dessa enligt administrativ praxis respektive domstolspraxis endast erkänns om den myndighet som ansvarar för uppsägningen själv har godkänt ett förfarande och kriterier, men där det däremot i det identiska fallet där en arbetstagare sägs upp från en offentlig anställning, normativt har fastställts en skyldighet respektive kriterier för att göra ett urval som en del av myndighetens rätt till uppsägning?
3. Ska artikel 1[4].1 c i direktiv 2006/54 och artikel 3.1 c i direktiv 2000/78 jämförda med artiklarna 30, 47 och 52.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att uppsägningen av en tjänsteman från en offentlig anställning är omotiverad och därmed oförenlig med de ovannämnda bestämmelserna enbart av det skälet att den administrativa myndigheten inte har gjort något urval eller redovisat några objektiva kriterier eller grunder för sitt beslut att säga upp den aktuella personen, om denna person har en identisk tjänst som andra personer, kvinnor och män, och uppsägningen har gjorts med stöd av en neutral bestämmelse?
4. Ska artiklarna 18 och 25 i direktiv 2006/54 jämförda med artikel 30 i stadgan om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att proportionalitetsprincipen har beaktats och att de tillåter nationella bestämmelser som föreskriver att gottgörelse ska betalas ut i högst sex månader vid en rättsstridig uppsägning samt anger gottgörelsens högsta tillåtna nivå – grundlönen för tjänsten i fråga, dock endast om personen i fråga är arbetslös eller får en lägre ersättning –, även om detta medför överträdelse av den unionsrättsliga principen om likabehandling i arbetslivet, under förutsättning att personens anspråk på att återinsättas på samma tjänst framställs separat och inte ingår i personens anspråk på att erhålla gottgörelse enligt den nationella lagstiftningen i respektive medlemsstat?

⁽¹⁾ EUT L 204, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 303, s. 16.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 30 januari 2016 –
A Oy**

(Mål C-33/16)

(2016/C 111/16)

Rättegångsspråk: *finska*

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A Oy

Ytterligare deltagare i rättegången: Veronsaajien oikeudenvolventayksikkö

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 148 d i rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas på så sätt att lastning och lossning av ett fartyg är tjänster i den mening som avses i nämnda bestämmelse, som i den mening som avses i artikel 148 a i nämnda direktiv är avsedda att täcka direkta behov för lasterna på fartyg?
2. Ska artikel 148 d i mervärdesskattedirektivet 2006/112/EG med hänsyn till punkt 24 i Europeiska unionens domstols dom Elmeka, förenade målen C-181/04–C-183/04, enligt vilken undantaget enligt nämnda bestämmelse inte kan utsträckas till att också gälla tjänster som hänför sig till ett föregående handelsled, tolkas på så sätt att detta även gäller den ifrågavarande tjänsten, där tjänsten som tillhandahållits i det första handelsledet av en underleverantör till A Oy omfattar en fysisk tjänst som direkt avser lasten och som A Oy vidarefakturerar speditiöns- eller transportföretaget?
3. Ska artikel 148 d i mervärdesskattedirektivet 2006/112/EG med hänsyn till punkt 24 i ovan nämnda dom, enligt vilken undantaget enligt nämnda bestämmelse endast är tillämpligt på tjänster som tillhandahålls redaren direkt, tolkas på så sätt att undantaget enligt nämnda bestämmelse inte kan tillämpas om tjänsten tillhandahålls den som har rätt att förfoga över lasten, till exempel varans exportör eller importör?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Lettland) den 27 januari 2016 – Valsts ieņēmumu dienests mot SIA "LC Customs Services"

(Mål C-46/16)

(2016/C 111/17)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Valsts ieņēmumu dienests

Motpart: SIA "LC Customs Services"

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 29.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen tolkas så, att den metod som fastställs i denna artikel även är tillämplig på import av varor som övergått till fri omsättning inom gemenskapens tullområde till följd av att varorna, för vilka importtull ska erläggas, under tullförfarandet har undandragits från tullövervakning och därför inte har sålts för export inom gemenskapens tullområde utan för export utanför gemenskapen?
- 2) Bör uttrycket "i ordningsföljd" i artikel 30.1 i förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i förhållande till rätten till god förvaltning enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med hänsyn till principen om att förvaltningsåtgärder ska motiveras, tolkas så, att tullmyndigheten för att kunna tillämpa artikel 31 i varje förvaltningsbeslut måste motivera varför det under de aktuella omständigheterna inte är möjligt att använda de metoder för fastställande av varors tullvärde som anges i artiklarna 29 eller 30?